

Sygnatura akt XII C 964/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Hanna Flisikowska

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Krzemińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 września 2018 r. Poznaniu

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w Ś.

przeciwko R. N., M. N.

o roszczenia z weksła

1. utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany w dniu 24 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. akt XII Nc (...) Sądu Okręgowego P..

2. obciąża kosztami procesu w całości pozwanych, przy czym szczegółowe rozliczenie tych kosztów pozostawia referendarzowi sądowemu.

SSO Hanna Flisikowska

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 12 stycznia 2017 r. powód (...) reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, iż pozwani (...) Sp. z o.o., R. N. i M. N. mają zapłacić solidarnie na rzecz powódki kwotę 930.688,06 zł z weksła wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty, zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym także kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz w przypadku wniesieni zarzutów otrzymanie nakazu zapłaty w mocy (k. 2-3).

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik podał, że powódka jest w posiadaniu weksła wręczonego jej jako remitentowi przez pozwaną spółkę, w której imieniu działał Prezes Zarząd pozwany R. N., a który to weksel ma charakter gwarancyjny, jako zabezpieczenie roszczeń wynikających z zawartej w dniu 5 września 2012 roku umowy sprzedaży. Weksel został wystawiony przez pozwaną (...) Sp. z o.o. na kwotę 930.688,06 zł, a za weksel poręczyli pozwany R. N. i M. N.. Pełnomocnik dodał, że na kwotę dochodzoną pozwem, składają się należności z tytułu ceny wraz z skapitalizowanymi odsetkami, co potwierdzają załączone do pozwu faktury (k.3-5).

W piśmie z dnia 20 lutego 2017 r. pełnomocnik sprecyzował żądanie zawarte w pkt 1 petitum pozwu w zakresie żądania odsetek ustawowych za opóźnienie i wniósł o ich zasądzenie od dnia 12 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty (k.59).

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, sygn. akt XII Nc (...) z dnia 24 lutego 2017 r. tutejszy sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (k.60).

W zarzutach z dnia 23 marca 2017 r. pozwani R. N. (ad.2) i M. N. (ad.3) reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, zaskarżyli ww. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym w całości, wnosząc o jego uchylenie w całości oraz oddalenie powództwa do pozwanych ad. 2 i ad. 3, o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty w stosunku do pozwanych ad. 2 i ad 3 oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego ad. 2 i ad. 3 kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zarzutów pełnomocnik pozwanych ad. 2 i ad. 3 zarzucił powódce brak legitymacji materialnoprawnej do występowania w niniejszej sprawie. Pełnomocnik wskazał, że powódka zawarła z Bankiem (...) S.A umowę faktoringu, na podstawie której doszło do przelewu wierzytelności powódki wobec pozwanego ad.2, a w tamtym czasie (...).W. Pełnomocnik podniósł nadto, że wierzytelności zabezpieczone wekslem, za które poręczyli pozwani ad. 2 i ad 3. z łączącej powódkę z pozwanym ad. 1 z umowy z dnia 5 września 2012 r. zostały w całości zaspokojone (k.77-83).

Przedmiotowy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym uprawomocnił się w stosunku do pozwanego ad. 1 dniu 24 lutego 2017 r. (k.126).

Postanowieniem z dnia 15 września 2017 r. sąd wstrzymał wykonalność nakazu zapłaty z dnia 24 lutego 2017 r. wydanego w sprawie XII C Nc (...) wobec pozwanych ad. 2 i ad.3.

Na dalszym etapie postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 maja 2012 r. powód (klient) zawarł z Bankiem (...) S.A umowę faktoringową nr 2038. Przedmiotem umowy było określenie zasad świadczenia usług faktoringowych, na mocy której Bank (...) S.A.(faktor) świadczył na rzecz powoda czynności polegające przede wszystkim na nabywaniu od powoda wierzytelności. W §13 ust. 1 umowy wskazano, że zaakceptowani przez Bank (faktora) kontrahenci mieli zostać określili na liście kontrahentów. Lista kontrahentów mogła ulec zmianie podczas obowiązywania umowy, a jej zmiana nie miała stanowić warunków przedmiotowej umowy i następowała poprzez złożenie przez powodowi przez faktora odpowiedniego oświadczenia woli. Pozwany ad. 1 występujący jako R. N. (...) została ujęta w liście kontrahentów obowiązującej od dnia 27 maja 2013 r. Pozwany ad. 1 nie został ujęty w kolejnych listach kontrahentów, począwszy od listy kontrahentów z dnia 27 czerwca 2014 r.

W ramach umowy faktoringu poszczególni kontrahenci mogą zostać wyłączeni z kolejnych list kontrahentów na wniosek klienta oraz na skutek decyzji faktora.

W przypadku wyłączenia kontrahenta z listy, faktor nie informuje go o wyłączeniu, jednakże na wniosek klienta może wysłać informację w tej kwestii do klienta, który z kolei przekazuje ją kontrahentowi.

Dowód: umowa faktoringowa wraz z aneksami (k.1394 – 1431), listy kontrahentów(k.181-98), w tym lista kontrahentów obowiązująca od dnia 27 maja 2013 r. (k.1810 i obowiązująca od dnia 27 czerwca 2014 r. (k.191-192), zeznania świadka S. N. (k.1444), zeznania świadka A. K. (k.1523),

W dniu 5 września 2012 r. powód (...) Spółka Akcyjna Spółka zawarła z pozwanym ad. 1, prowadzącym wówczas jednoosobową działalność gospodarczą R. N. (...) umowę sprzedaży produktów naftowych.. W § 5 umowy strony ustaliły, że sprzedający (powód) wystawi fakturę VAT za każdą zrealizowaną dostawę i prześle ją na adres siedziby kupującego (pozwany ad.1), a kupujący zobowiązuje się zapłaty kwoty wskazanej w fakturze VAT na wskazany przez sprzedającego rachunek. W § 9 ust. 1 umowy strony ustaliły limit kredytu kupieckiego do czasu uregulowania należności do wysokości 650.000 zł. W §9 ust. 2 umowy pozwany ad. 1 ustanowił na rzecz powoda zabezpieczenie w postaci weksla in blanco poręczonego deklaracją wekslową.

Dowód: umowa sprzedaży z dnia 5 września 2012 r. (k.20-26), zeznania występującego za powoda P. G. (k.1561), częściowo zeznania świadka S. N. (k.1444), zeznania świadka G. S. (k.1444), częściowo zeznania pozwanego ad. 2 (k.1561), częściowo zeznania świadka J. H. (k.1444)

W dniu 18 grudnia 2013 r. pozwana ad. 1 wystawiła weksel gwarancyjny, za który poręczyli pozwani ad.2 i ad. 3. Weksel zabezpieczał wierzytelności powoda za wierzytelności wynikające z umowy z dnia 5 grudnia 2012 r. z tytułu ceny za nabyte paliwom, potwierdzonych fakturami VAT oraz odsetek z tytułu opóźnienia w zapłacie. Za zobowiązania wynikające z weksla poręczyli pozwani ad. 2 i ad.3

Dowód : kserokopia weksla (k.6), deklaracja wekslowa (k.35,122),

W trakcie trwającej pomiędzy powódką pozwanym ad. 1 współpracy wynikającej z ww. umowy z dnia 5 września 2012 r. powódka wystawiła następujące faktury Vat opiewające na kwoty : 119.818,37 zł, 67.867,76 zł, 67.866,68 zł, 119.713,70 zł, 119.875,58 zł, 67.945,14 zł, 118.668,11 zł, 88.637,76 zł, 114.923,82 zł, 64.859,90 zł, 58.769,90 zł

Dowód : faktury VAT (k.36-46)

W dniu 7 maja 2013 r. powód skierował do pozwanego ad. 1 (prowadzącym wówczas jednoosobową działalność gospodarczą R. N. (...)) zawiadomienie o zawarciu przez nią ww. umowy faktoringu z dnia 25 maja 2012 r., w której poinformowała pozwanego, że wszystkie obecne oraz przyszłe wierzytelności powódki wobec pozwanej ad. 1 zostały przelane na rzecz Banku (...) S.A. Powód wskazał nadto, że w związku z powyższym zapłatę za wszystkie wierzytelności powinny być uiszczane na rachunek bankowy Banku (...) S.A.

Dowód: załącznik nr 5 do umowy faktoringowej nr 2038 z dnia 25 maja 2012 r. (k.97)

Bank (...) S.A. jako faktor umowy faktoringowej z dnia 25 maja 2012 r. nie nabył wierzytelności wynikających z ww. faktur VAT, wystawianych w ramach umowy sprzedaży z dnia 5 września 2012 r. Bank (...) S.A nabywał wierzytelności wobec pozwanego ad. 1 w okresie od dnia 30 kwietnia 2013 r. do dnia 12 maja 2014 r. F. ten był rodzajem factoringu niewłaściwego.

Dowód : pismo powoda z dnia 3 lipca 2017 r. (k.279), pismo Banku (...) S. A z dnia 18 września 2017 r. (k.280), częściowo zeznania świadka S. N. (k.1444), zeznania występującego za powoda P. G. (k.1561), częściowo zeznania występującego za powoda P. G. (k.1561), częściowo zeznania świadka J. H. (k.1444)

W dniu 29 listopada 2013 r. zostało dokonane przekształcenie formy prawej prowadzonej działalności gospodarczej pozwanego ad. 2 z jednoosobowej działalności gospodarczej prowadzonego pod firmą (...) z siedzibą w N. w jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością pod nazwą (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N.. Prezesem zarządu uprawnionym do jednoosobowego reprezentowania pozwanego ad. 1 został pozwany ad.2 .

W piśmie z dnia 11 grudnia 2013 r. pozwany ad. 1 poinformował powódkę o powyższym przekształceniu formy prawnej pozwanego ad. 1 i podał, że z mocy prawa przekształcony pozwany (...) Sp. z o.o. stała się z mocy prawa stroną wszystkich umów, które dotychczas były zwarte z firmą (...). W. (...).

Bezsporne, nadto dowód: odpis aktualny KRS pozwanego ad. 1 (k.17-19), częściowo zeznania pozwanego ad. 2 (k.1561), zeznania występującego za powoda P. G. (k.1561)

W czerwcu 2014 r. strony zawarły porozumienie na podstawie którego ustaliły, iż spłata zadłużenia pozwanego ad. 1 wobec powódki wynikającego z czterech faktur VAT nr (...) w łącznej kwocie 477.646,66 zł nastąpi według następującego harmonogramu płatności:

- I rata w kwocie 27.646,66 zł płatna do dnia 13 czerwca 2014 r.
- Kolejno 9 rat w kwotach po 50.000 zł, płatne co 7 dni, począwszy od dnia 20 czerwca 2014 r.

Powódka oraz pozwany w ramach trwającej pomiędzy nimi współpracy gospodarczej nie zawarły żadnej innej umowy, z wyjątkiem ww. umowy z dnia 5 września 2012 r. Umowa z dnia 5 września 2012 r. nigdy nie została wypowiedziana

przez żadną ze stron. Współpraca pomiędzy powodem a pozwanym ad. 1 trwała do jesieni 2016 r. na skutek niespłacania przez pozwanego ad. 1 zobowiązań wobec powoda. W grudniu 2014r nie została zawarta żadna nowa umowa pomiędzy stronami.

Dowód: pismo pozwanego ad. 1 z dnia 12 czerwca 2014 r. (k.98), pismo powoda z dnia 13 czerwca 2014 r. (k.99), częściowo zeznania świadka J. H. (k.1444), częściowo zeznania świadka S. N. (k.1444), zeznania świadka G. S. (k.1444), zeznania występującego za powoda P. G. (k.1561), częściowo zeznania świadka J. H. (k.1444)

W pismach z dnia 2 grudnia 2016 r. wezwał do pozwanych ad. 1 i ad. 2 zapłaty kwoty 924.128, 38 zł wierzytelności wynikających z faktur VAT w terminie do dnia 7 grudnia 2016 r. pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód: pisma powódki – „ostateczne wezwanie do zapłaty” z dnia 2 grudnia 2016 r. (k.47-49).

W dniu 19 grudnia 2016 r. powód wypełnił przedmiotowy weksel i opatrzył go datą zapłaty na dzień 29 grudnia 2016 r. Weksel wystawiony został na kwotę 930.688,06 zł.

W piśmie z dnia 19 grudnia 2016 r. pełnomocnik powoda poinformował wszystkich pozwanych o wypełnieniu ww. weksla oraz wezwał do zapłaty sumy wekslowej w terminie do 29 grudnia 2016 r.

Dowód: kserokopia weksla (6), pismo z dnia 19 grudnia 2016 r. wraz z potwierdzeniem nadania (k.49-51), zeznania świadka G. S. (k.1444), zeznania świadka A. M. (k.1503)

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy w O., Wydział V Gospodarczy ogłosił upadłość pozwanego ad. 1

Dowód: Postanowienie Sądu Rejonowego w O. z dnia 9 czerwca 2017 r.(k.1385)

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wyżej przytoczonych dowodów:

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej **dokumentów** oraz ich kserokopii znajdujących się w aktach. Wiarygodność kserokopii dokumentów nie budziła wątpliwości sądu. Mimo, że kserokopia nie jest dokumentem, a stanowi jedynie element twierdzenia strony o istnieniu dokumentu o treści odpowiadającej kserokopii, to w niniejszej sprawie żadna ze stron nie podniosła zarzutów kwestionujących zarówno istnienie określonych dokumentów, jak i treści w nich zawartych.

Sąd nadał przymiot wiarygodności zeznaniom świadka **G. S. (k.1444)**. W ocenie sądu, zeznania świadka, które dotyczyły szczegółów zawarcia umowy z dnia 5 września 2012 r. oraz współpracy stron na niej się opierającej były prawdziwe, spójne oraz logiczne.

Z podobnych względów za wiarygodne w całej ich rozciągłości sąd uznał zeznania świadków **A. M. (k.1503)** i **A. K. (k.1523)**. Za szczególnie istotne sąd uznał zeznania świadka A. K., która przytoczyła sądowi szczegółów dotyczących okoliczności oraz skutków zmiany listy kontrahentów umowy faktoringu .

Za wiarygodne w prawie całej ich rozciągłości sąd uznał zeznania **świadka S. N. (k.1444)**. W ocenie sądu zeznania świadka w przeważającej ich części były spójne, logiczne oraz korelowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy. Sąd nie dał jednakże świadkowi wiary w zakresie, w jakim wskazał on że faktoringiem objęty był pozwany ad. 1 jedynie w okresie kiedy występował jako jednoosobowa działalność gospodarcza, a już nie jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Powyższe stoi bowiem w sprzeczności z faktem, że pozwany ad. 1 dokonał przekształcenie w spółkę z o.o. w dniu 29 listopada 2013 r., a faktoring wobec niego miał miejsce do dnia 12 maja 2014 r., co potwierdza wiarygodny dokument w postaci pisma Banku (...) S.A z dnia 18 lipca 2017 r. (k.280)

Za wiarygodne w zakresie zgodnym z ustalonym w sprawie stanem faktycznym oraz pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy sąd uznał zeznania świadka **J. H. (k.1444)**. Świadek nie pamiętał wielu okoliczności mających znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego oraz rozstrzygnięcia w sprawie,

między innymi dotyczących ilości zawartych przez strony umów. Świadek nie posiadał również żadnej wiedzy odnośnie umowy faktoringu. Z tych względów sąd uznał zeznania świadka również za mało znaczące dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Na przymiot wiarygodności zasługiwały również zeznania występującego za powoda **P. G. (k.1561)**. W ocenie sądu zeznania te były spójne, logiczne oraz korelowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy.

Zeznania pozwanego R. N. (k.1561) sąd uznał za wiarygodne w zakresie w jakim korespondowały one z ustalonym w sprawie stanem faktycznym oraz pozostałym wiarygodnym. Za niewiarygodne sąd uznał w szczególności te zeznania pozwanego, w których wskazał on, że pozwany ad. 1 i powód zawarli kolejną umowę sprzedaży, a umowa z dnia 5 września 2012 r. została „zamknięta” (k.1558). Powyższe twierdzenia pozwanego nie znajdują żadnego potwierdzenia w aktach sprawy. W ocenie sądu pozwany wykazał się w swoich zeznaniach niespójnością oraz brakiem racjonalizmu. Pozwany twierdził bowiem, że nie pamięta czy umowa była zawarta w formie ustnej czy pisemnej, a także, że - w związku z jej zakończeniem- nie wie dlaczego nie zażądał zwrotu weksla zabezpieczającego wierzytelności z niej wynikające.

Wobec wniosku pełnomocnika pozwanej ad. 2 na rozprawie w dniu 18 maja 2018 r. sąd pominął dowód z jej przesłuchania (k.1520).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód dochodził zasądzenia od pozwanych solidarnie na jego rzecz kwoty 930.688,06 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty. Powyższa kwota wynika z wystawionego przez pozwanego ad. 1, a poręczonego przez pozwanych ad. 2 i ad.3 weksla gwarancyjnego zabezpieczającego wierzytelności wynikające z umowy sprzedaży paliwa z dnia 5 września 2012 r. W ocenie pozwanych ad. 2 i ad. 3 roszczenie powoda powinno zostać oddalone przede wszystkim z powodu braku jego legitymacji materialnoprawnej do występowania w niniejszej sprawie. Nadto zdaniem strony pozwanej wierzytelności powoda, którego źródłem jest umowa sprzedaży z dnia 5 września 2012 r. zostały w całości zaspokojone.

Przed przystąpieniem do meritum sąd zaznacza, że nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 24 lutego 2017 r. uprawomocnił się wobec pozwanego ad. 1 w całości w dniu 11 maja 2017 r. (k.125). Bez znaczenia w tym względzie pozostaje fakt ogłoszenia upadłości wobec pozwanego ad. 1, gdyż postanowienie Sądu Rejonowego w O. z dnia 9 czerwca 2017 r. w tym przedmiocie (k. 1385) zostało wydane na dwa miesiące po uprawomocnieniu się przedmiotowego nakazu wobec pozwanego ad. 1. Natomiast, wobec złożenia zarzutów przez pozostałych pozwanych, tj. pozwanych ad. 2 i ad. 3, sąd jest zobligowany do zbadania zasadności zgłoszonych przez nich zarzutów.

W realiach niniejszej sprawy należy w pierwszej kolejności rozstrzygnąć zarzut legitymacji materialnoprawnej posiadania przez powoda legitymacji czynnej albowiem ma to dla sprawy istotne znaczenie, warunkujące jej dalszą merytoryczną analizę. Oś sporu w niniejszej sprawie dotyczyła bowiem tego, czy na skutek zawartej przez powódkę z Bankiem (...) S.A . umowy faktoringu z dnia 25 maja 2012 r. o numerze 2038, Bank jako faktor nabył wierzytelności powoda przysługujące jej wobec pozwanego ad. 1.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 grudnia 2012 r., w sprawie III CZP (...) wskazał, że legitymacja materialna, a więc posiadanie prawa podmiotowego lub interesu prawnego do wytoczenia powództwa stanowi przesłankę materialną powództwa, a jej brak stoi na przeszkodzie udzieleniu ochrony prawnej. Brak legitymacji materialnej (czynnej lub biernej) skutkuje co do zasady oddaleniem powództwa. W sytuacji, gdy legitymacja materialna i procesowa zespalają się, oddalenie powództwa następuje w istocie z braku legitymacji materialnej, którego rezultatem jest także brak legitymacji procesowej, będący wtórną przyczyną oddalenia powództwa. Legitymacja procesowa jest zawsze powiązana z normami prawa materialnego. Rolą sądu w procesie jest dokonanie oceny istnienia legitymacji

procesowej strony w chwili orzekania co do istoty sprawy, a w wypadku stwierdzenia braku legitymacji procesowej (zarówno czynnej, jak i biernej), na sądzie spoczywa obowiązek zamknięcia rozprawy i wydania wyroku oddalającego powództwo.

W niniejszej sprawie sąd uznał, że powodowi przysługuje legitymacja materialna, a w konsekwencji legitymacja procesowa. W ocenie sądu na skutek zawartej przez powódkę przedmiotowej umowy faktoringu nie utraciła ona prawa do dochodzenia od pozwanych roszczenia z wynikających z umowy z dnia 5 września 2012 r., a zabezpieczonych wekslem gwarancyjnym.

Na wstępie sąd wskazuje, że umowa faktoringu jest szczególnym rodzajem umowy o charakterze mieszanym, łączących w sobie elementy różnych umów nazwanych, w tym umowy przelewu (art. 509 – 518 k.c.). W judykaturze wskazuje się, że faktoring jest to działalność polegająca na nabywaniu przez faktora od przedsiębiorców najczęściej jeszcze niewymagalnych wierzytelności za część ich wartości. Dzięki płatności od faktora, dokonywanej przed terminem wymagalności wierzytelności, przedsiębiorca uzyskuje środki na bieżącą działalność i łatwiej jest mu zachować płynność finansową (por. K. Kruczałak, Faktoring). F. dzielony jest na właściwy i niewłaściwy. W umowie **faktoringu właściwego** faktor definitywnie nabywa wierzytelność od cedenta, który nie ponosi odpowiedzialności za ewentualną niewypłacalność dłużnika. W przypadku **faktoringu niewłaściwego** zbywca wierzytelności ponosi wobec faktora odpowiedzialność w przypadku niewypłacalności dłużnika. Według konkurencyjnego wariantu umowy faktoringu niewłaściwego, odpowiedzialność ukształtowana jest jako czynność warunkowa, której skuteczność zależy od zapłaty przez dłużnika. F. zakwalifikować należy jako szczególną postać sprzedaży wierzytelności [Przelew (w): Kodeks Cywilny. Komentarz. red. prof. dr hab. K. O.; rok 2018, wydanie 20]. Faktoring niewłaściwy nazywany jest również faktoringiem niepełnym.

Wobec pozwanego ad. 1 powód zawarł z faktorem umowę faktoringu niewłaściwego, co bezsprzecznie wynika ze zgromadzonego w aktach sprawy dokumentu w postaci listy kontrahentów obowiązującej do dnia 27 maja 2013 roku. (k.182). Nadto, podkreślenia wymaga fakt, że faktoring obejmował jedynie okres wyraźnie wskazany przez Bank (...) S.A.

w piśmie z dnia 18 lipca 2017 r. (k.280), tj. w okresie od dnia 30 kwietnia 2013 r. do dnia 12 maja 2014 r. Sąd wskazuje przy tym, że w dniu 29 listopada 2013 r. zostało dokonane przekształcenie formy prawnej prowadzonej działalności gospodarczej pozwanego ad. 2 z jednoosobowej działalności gospodarczej prowadzonej pod firmą (...) z siedzibą w N. w jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością pod nazwą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą

w N.. Tym samym przyjąć należy, że faktoring miał miejsce nie tylko w stosunku do pozwanego ad.1 jako jednoosobowej działalności gospodarczej, ale również przez okres 6 miesięcy w stosunku do pozwanego ad. 1 jako spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (od 29 listopada 2013 r. do 30 września 2014 r.), czemu przeczyły niewiarygodne w tym zakresie zeznania świadka S. N.

Abstrahując od powyższego sąd wskazuje, że ze zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie jednoznacznie wynika, że umową faktoringu nie były objęte wierzytelności zabezpieczone przedmiotowym wekslem. Weksel, za którego poręczyli pozwani ad. 2 i ad.3 opiewał na łączną kwotę 930.688, 06 zł i zabezpieczał wierzytelności wynikające z umowy sprzedaży z dnia 5 września 2012 r. (k.6) oraz odsetki z opóźnienia.

W ramach tej umowy powód wystawiał faktury VAT (k.36-46). Z materiału zgromadzonego w aktach sprawy, w szczególności z pisma powoda z dnia 3 lipca 2017 r. oraz pisma Banku (...) S.A z dnia 18 lipca 2017 r. jednoznacznie wynika, że wierzytelności wynikające z tych faktur oraz zabezpieczone przedmiotowym wekslem nie były objęte faktoringiem. Nadto, ocenie sądu nie ma znaczenia w tym zakresie fakt czy pozwany ad. 1 występował wówczas jako jednoosobowa działalność gospodarcza czy jako spółka z o.o., gdyż przekształcenie pozwanego ad.1 odbywało się w ramach sukcesji uniwersalnej.

W tym miejscu sąd wskazuje, że bez znaczenia dla przysługującej powodowi legitymacji materialnej i procesowej w niniejszej sprawie pozostaje również fakt objęcia pozwanego ad. 1 na liście kontrahentów, obowiązującej od dnia 27 maja 2013 r., stanowiącej załącznik do umowy faktoringu. Pozwany ad. 1 nie został bowiem ujęty w kolejnych

listach kontrahentów, począwszy od listy kontrahentów z dnia 27 czerwca 2014 r. W tym miejscu sąd wskazuje, że zmiana listy kontrahentów była możliwa oraz skutkowałą nieobowiązaniem danego kontrahenta dalszym faktoringiem. Powyższe potwierdzają wiarygodne oraz bezstronne zeznania świadka A. K. (k.1523) oraz treść samej umowy faktoringu z dnia 25 maja 2012 r. W konsekwencji powód nie musiał dokonać z Bankiem powrotnego przelewu wierzytelności przysługującej wcześniej Bankowi. Również – pomimo treści dokumentu

w postaci zawiadomienia o faktoringu z dnia 7 maja 2013 r. (k.97)- na powódzie nie spoczywał obowiązek poinformowania pozwanego ad. 1 o fakcie zaprzestania obowiązywania go faktoringiem, co potwierdzają zeznania A. K.. Nadto przedmiotowa umowa faktoringu nie nakładła zarówno na faktora (Bank) oraz klienta (powoda) takiego obowiązku.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie sądu powód posiada legitymacje materialną oraz procesową w niniejszej sprawie. Umowa faktoringu nie obejmowała bowiem wierzytelności przysługujących powodowi, a zabezpieczonych przedmiotowym wekslem.

Odnosząc się do drugiego podniesionego przez pozwanych zarzutów ad. 2 i ad.3, sąd wskazuje że z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy nie wynika, aby wierzytelności powódki wynikające z umowy z dnia 5 września 2012 r. zostały zaspokojone.

W pierwszej kolejności sąd wskazuje, że strony łączyła jedynie jedna umowa sprzedaży paliw, którą stanowi umowa z dnia 5 września 2012 r. Wiarygodny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie potwierdza, że żadna ze stron nie rozwiązała powyżej umowy ani jej nie wypowiedziała. Dowodem w tym zakresie nie mogą być dokumenty w postaci korespondencji powódki i pozwanego ad. 1, z których wynika, że zawarły one jedynie porozumienie dotyczące sposób spłaty zadłużenia pozwanego ad. 1. W konsekwencji umowa z dnia 5 września 2012 r. nadal obowiązywała strony, a przedmiotowy weksel, za który poręczyli pozwani ad. 2 i ad. 3 nadal zabezpieczał wierzytelności w niej wynikające. Całokształt materiału dowodowego wskazuje, że strony nie zawarły we grudniu 2014r kolejnej umowy sprzedaży produktów naftowych i na pewno można stwierdzić, że pozwany tego nie wykazał. Weksel miał charakter gwarancyjny i zdaniem sądu zabezpieczał roszczenia powoda z umowy z 5 września 2012r.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności sąd w pkt 1 wyroku utrzymał w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 24.2.17r. , a w pkt 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. kosztami procesu obciążył w całości pozwanych przy czym na podstawie art.108 par. 1 k.p.c. szczegółowe rozliczenie tych kosztów pozostawił referendarzowi sądowemu.

SSO Hanna Flisikowska